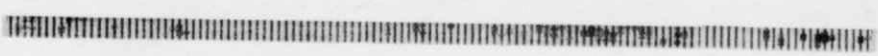

ΤΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Τό «Μπουκέτο» εξέδωσε μέχρι σήμερα χίφρον πόν αναγκαστών που μίαν σειράν άρθρων δημοσιογραφικών μεθυστορημάτων.

Τό μεθυστορηματικό αὐτὸ δύνανται καὶ τὰ προμηθευθῶν οἱ ἀναγνώστῃ μας ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα μας, δὲ δὸς Γερμανοῦ Παλαιῶν Πατρῶν 5 β' (ἔκωντι, πλωταίας Κλαυθμῶν).

- 1) <ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ> τοῦ Ἀλεξάνδρου Κόρ.
- 2) <Ἡ ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ> τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμά (πατρὸς)
- 3) <ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ> τοῦ Ἀββῶ Πρεβό.
- 4) <ΓΕΡΑΤΣΙΕΛΛΑ> τοῦ Λομαρτίνου
- 5) <ΜΙΜΗ ΠΕΝΣΟΝ> τοῦ Μασσέ.
- 6) <Ο ΕΡΩΣ ΘΥΡΙΑΜΒΕΥΕΙ> τῆς Ντελλῆ.
- 7) <ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΗΘΗΚΑΝ> τοῦ Ἀ. Δουμά (πατρὸς).
- 8) <ΑΠΟ ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ> τῆς Ντελλῆ.
- 9) <ΠΙΣΤΟΙ ΣΤΟΝ ΕΡΩΤΑ> τοῦ Δουμά (πατρὸς)
- 10) <ΟΙ ΜΝΗΣΤΗΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ> τοῦ Ἐπεν σὲλ.
- 11) <Ἡ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΟΔΩΣΕ> τοῦ κόμπτος
- 12) ντὲ Σεμουῦ.
- <Ἡ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ> τοῦ Ὄκτ. Φεγιέ.
- 13) <Ο ΩΡΑΙΟΣ ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ> τοῦ Πάβλ. Φεβόλ.

Ἀπὸ τὰς παλαιωτέρας ἐκδόσεις τοῦ «Μπουκέτου» διδόνται εἰς τοὺς ἀναγνώστῃ μας χωρὶς δελτία καὶ με δρωχμάς 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 δρωχμάς 5 διὰ τὴν ἑπαρχίαν, τὰ εἰλη βιβλία:

- <Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΖΩΗ> τοῦ Ρ. Στήβενσον.
- <Ἡ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΛΤΟΥ> τῆς Σέλμας Λόγγκεφλεσ.
- <Ἡ ΜΟΝΜΑΡΤΡΗ> τοῦ Ερ. Μουρζέ.
- <Ἡ ΣΟΝΙΑ> τῆς Γκαρσιβίλ.
- Καὶ <ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΡΘΟΥΡΟΥ ΓΟΪ ΔΩΝΟΣ ΠΥΜ> τοῦ Ἐντγουρ Πόε.

(Δύο τόμοι, ἑκατοστος δρωχ. 5 διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς ἑπαρχίας)

<ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»>

τοῦ πρῶτου δρωχ. 25, πρὸς 5 δρωχ. ἑκατοστος διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ 6 διὰ τὰς ἑπαρχίας, ἐλευθέρα παχυδρομικῶν τελῶν.

Διὰ τὸ ἑξωτερικὸν ἐπὶ πλέον τὰ παχυδρομικὰ ἐξοδα. Ἐπιδοτούμεται ἡμῶς οἱ ἀναγνώστῃ μας, ὅτι τὰ βιβλία αὐτὰ πρέπει καὶ τὰ ζητήσονται ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας, καθ' ὅσον δὲν θὰ σταλῶνται εἰς τὰ κενὰ τόπους Πρωτοεὶκα τῶν ἑρημεριῶν.

παυρομύχως ξεκοιλίωσε στή μέση τοῦ θρόνου ἕναν ἀγνώστο πού εἶχε πολυμήσει καὶ κωπάζη πῆν ἠσαλαρές. Ἀποπέλασμα αὐτῆς τῆς «πρέλλαις» ἦσαν καὶ καταδικαστικὰ εἶδη καὶ ἀσπαλή σπῶ κώπεργα τοῦ ἠπαύργικου. Ἡ ἠσαλαρές, πιστῆ σπῶν αἴλιω τῆς πόν ἀκοιλοῦ-ἦγρε πειζῆ ὡς ἐκεί καὶ ἄρχισε νὰ φροντίζη γι' αὐτῶν, πω-κάντας πῆν ἀμορφικῶ τῆς σπῶς χωρικῶς καὶ σπῶς ἐργά-τες. Ἐπειτα, πῆ νύχτα, γύριζε καὶ μεθῶσε σπῶ διάφορα ἱσπανία κέντρα. Ἐπει, ἕνα βράδι, μπήκε πυχαίως σπῶ κω-ραεῖο τοῦ τραγουδιῶσε ὁ Κούρρο Πάμπλας.

Ὁ τραγουδιστῆς σαγημεύτηκε ἀπὸ τὸ ἀγριο θελητηρο αὐτῆς τῆς γυναικῆς. Πῆν γκάρισε, τῆς μίλησε, πῆν ἔκανε καὶ κλάμη με τὰ παιθῆτικῶ τραγουδιῶα του καὶ πῆλιος κωπέ-κτισε πῆν κωρδῶ τῆς.

Ὁ παυρομύχως ὄμως τοῦ ζοῦσε σπῶ κώπεργα καὶ ἄρχισε νὰ βλέπη ὅτι ἡ ἠσαλαρές δὲν πόν ἐπισκεπτόσαν πειῶ, κωπῶ-λαθε πῆν ἀπιστία τῆς καὶ ἀποφασίσε νὰ πῆν ἐκδιωκθῆ. Μιῶ νύχτα κωπῶρθῶσε νὰ σπῶση τῆς ἀλινοῖδες του καὶ νὰ ἔρα-τεαύση. Ἐπειε ἀμέσως σπῶ σπῶ τῆς ἠσαλαρές, ἐπομῶς νὰ πῆν σπῶση. Μιῶ ἡ «γῶθησα» κωπῶφερε νὰ πόν δαμά-ση. Μπρῶστα σπῶ πῶθος του μάλισα κωπῶλαθε τῶς ἀνα-τάσε ἀληθινῶ μῶος αὐτῶν, πόν παυρομύχως, πόν ἀνδρα τῆς καὶ ὅτι γιῶ πόν Κούρρο Πάμπλας δὲν εἶχε τίποσε ἄλλο πα-ρα ἕνα κωπῶσιον... Ὑποσπῆθησε λοιπὸν σπῶν παυρομύχως νὰ πόν ἀκοιλοῦθησῆ σπῆ Γαλλία καὶ ἄρχισε νὰ ἐπομῶζῆ πῆ βαλίσα τῆς.

- Ποῦ εἶνε ὁ «κωπῶσιον»; ρῶτησε ἐκεῖνος.
- Δὲν γύρισε ἀκόμη ἀπὸ τὸ θέατρο, τοῦ ἀπάντησε ἡ ἠσαλαρές.
- Καλῶ, πῆγῶσε σπῶ σπῶ καὶ περιμένε με. Θάρθη σε λίγα... τῆς ἐξήγησε.
- Καὶ ἔγιε πάλι ἀφαντοῖς μέσα σπῆ νύχτα.
- Τὸ πρῶτ, λίγα πῶ πῆρα ἀπὸ τὸ θέατρο, βρέθηκε δαλο-σημένως ὁ ἀπυχῆς Κούρρο Πάμπλας. Ἐκῶς ἀγνώστως τοῦ εἶχε ρωπῆμε κωπῶσηθε μῶ μεγῶλη «κωπῶσιον»...
- Ὁ παυρομύχως εἶχε ἐκδιωκθῆ!
- Ἀπῆ εἶνε λοιπὸν ἡ τραγουδῆ πύχη ὄλιαν σπῆδὸν πόν πε-πομῶκων «κωπῶσιον» τῆς ἠσπανίας, τῆς ἠσπανίας τοῦ αὐ-καποκλήσεται διαρκῶς ἀπὸ τοὺς ἑμρῶλιος σπῶρῶνῶν.

ΖΑΝ ΕΡΒΙΕ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ Ἡ ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΚΟΥΡΤΣ

Ὁ Βιεννῆζιος κωπῶσιονὶς Κούρρος εἶχε ἐναυκῶσει ἀπ' τὸ κρῶκος ἕνα περῶσιον πωλῆσεως κωπῶσιον, κωπῶ πόν Θε-δρωαῖο τοῦ 1901.

Ἀπὸ πῆν ἐπομῶνη ἀκριθῶς ἡμέρα τῆς ἐναυκῶσεως τοῦ περῶσιον αὐτοῦ, ὁ Κούρρος ἄρχισε νὰ λαοβαῖνη παχυκῶ καὶ ἀνελλυτῶς καθὲ πρῶτ, ἀπὸ μῶ... ἀνώνυμη ἐπιστολή, τῶ-λαθε ἀλῶσιον περιεχομένου: Δηλοῖ, οὔτε ἀπειλῆς, οὔτε ἱσως, οὔτε ἀκοιλοῦτες περιεχῶν ἢ ἐπιστολῆς, πωρῶ μῶ-αν διάφορα λόγια ἄλλοτε γιῶ πόν κωρῶ, ἄλλοτε γιῶ πῆν ἀποπῶκη πολιτικῆ καὶ ἄλλοτε περὶ διαφόρων ἄλλων... «ἀ-κων καὶ ὀδῶσιον»!

Ἡ μέρες, ἢ βδομάδες, οἱ μῆρες, πῶ χρόνια περῶσιον, ἢ ὄμως οὔτε μῶ μέρα δὲν εἶχε περῶσει δίχως ὁ ἀπυχῆς Κούρρος νὰ λάθη — καθὲ πρῶτ ἀποπῶσησε — πῆν ἀνώνυμη ἐπιστολή του.

Ἐκνευρισμένως πειῶ ὁ Κούρρος ἀναγκῶστηκε νὰ κῶνη ἐπιεικῆσιμένως ἀνακορῆς σπῶ ἱσπανοῖς Τραγουδιστικῶν καὶ Τηλεγραφοῶν τῆς Ἀθῆνας, ἑρῶνῶς καὶ πῶ μῶον πειῶ οἱ διασωεῖς καὶ τοῦ πηγαῖσιον ἐπιστολῆς. Τὸ ἱσπανοῖς τοῦ ἀπάντησε ὅτι ἡ ἀλληλογραφία τοῦ καθὲ πολῶσιον εἶνε κῶνη καὶ ἐρῶ καὶ ἀποπῶσιον, καὶ συνεπῶς ὄλας ἢ ἐπιστολῆς πρέπει νὰ πωρῶθῶσῶν σπῶν πωρῶληση τους. Σημειῶ-σε ἀνῶσιον, ὅτι ὁ Κούρρος δὲν μωρῶσιον νὰ ἐξωρῶσιον ποῦ ὅτι τῆς ἐπιστολῆς τῆς κωπῶσιον ἀλληλογραφίας του ἦσαν ἢ ἀνῶσιον, γιῶτι ἐρῶσῶν ἄλλοτε σὲ διαφορετικῶ ρῶσιον ἢ ἄλλοτε με ἄλλοτε γραφοκῶ χωρικῶσιον σπῆν ἐπιγραφῆ-ση. Τὸ ἀλλῶσιον καὶ ἔκνευριστικῶ αὐτῶ βρῶσιον τοῦ ἀπυχῶς Κούρρος κῶσιον — μῶνῶσιον καὶ διαρκῶς — εἶς πῶ μῶος Θεδρωαῖο τοῦ 1921, ὅποτε καὶ ἐπαμῶ ἀπόσιον, ἡρῶς καὶ ἐπαυκῶσῶσιον πειῶ ἀπὸ πῶος. Φωλῶσιον, ὅτι ὁ πρῶ-ποσιον ἐκεῖνος καὶ ἀσπῶσιον παρῶσιον ἀνακομῶσιον ἢ πειῶσιον. Καὶ ἔπει ὁ Κούρρος κωπῶρθῶσε νὰ βρῆ πῆν ἡ-τῶσιον του, ὕσπῶ ἀπὸ εἰκοσι χρόνῶν κωπῶσιον καὶ ἀκο-πῶσιον μωρῶσιον!!

Μοναδικῆ ΣΧΟΛΗ ΚΩΠΤΙΚΗΣ Γυναικῶν Θερεωσιον ἀπὸ πῆν διεύθῶσιον τῆς διαπορετῶς καλλιτέχνηδὸς μεδῶσιον κ. ΚΡΥΣΤΙΝΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ, Σύνταγμα, Μητροπό-λιος 14 α', Ἀθήνα.